

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 106 i direktiv 2013/59/Euratom ska medlemsstaterna senast den 6 februari 2018 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv och överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

Eftersom Konungariket Spanien inte har införlivat samtliga bestämmelser i direktiv 2013/59/Euratom med spansk rätt, såsom krävs enligt artikel 106 i detta direktiv, eller i vart fall inte omedelbart har underrättat kommissionen om dessa bestämmelser, beslutade kommissionen den 9 februari 2022 att väcka förevarande talan vid EU-domstolen med yrkande om att domstolen ska förklara, enligt artikel 258 andra stycket FEUF, att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 106 i direktiv 2013/59/Euratom.

(¹) EUT L 13, 2014, s. 1

Överklagande ingett den 13 juni 2022 av Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 30 mars 2022 i mål T-325/17, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij mot kommissionen

(Mål C-385/22 P))

(2022/C 303/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (ombud: advokaterna R. Wesseling och F. Brouwer)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i den mån den fastställer att kommissionen har behörighet att tillämpa artiklarna 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet med avseende på ingående luftfrakttjänster på rutter mellan EES och tredjeland,
- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 1742 final av den 17 mars 2017 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF, artikel 53 i EES-avtalet och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart (ärende AT.39258 – luftfrakt) (Beslutet), eller
- annars, delvis ogiltigförklara Beslutet, i den mån beslutet fastslår att klaganden åsidosatt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet med avseende på ingående luftfrakttjänster på rutter mellan EES och tredjeland, och
- under alla omständigheter förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader klaganden haft vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar klaganden följande grund.

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte sin motiveringsskyldighet genom att konstatera att de inkommande frakttjänsterna omfattas av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet.

Den första delgrunden: Tribunalen åsidosatte sin motiveringsskyldighet, gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte artikel 101 FEUF genom att konstatera att de inkommande frakttjänsterna medförde relevanta effekter i EES.

Den andra delgrunden: Tribunalen åsidosatte sin motiveringsskyldighet, gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte artikel 101 FEUF genom att konstatera att de inkommande frakttjänsterna medförde troliga effekter i EES.

Den tredje delgrunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att stödja sig på argument och bevis som kommissionen inte lagt fram.

Den fjärde delgrunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte artikel 101 FEUF genom att konstatera att den enda och fortlöpande överträdelsen kan utvidga kommissionens behörighet att bedöma handlanden som ägt rum utanför EES.

Överklagande ingett den 13 juni 2022 av Martinair Holland NV av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 30 mars 2022 i mål T-323/17, Martinair Holland mot kommissionen

(Mål C-386/22 P)

(2022/C 303/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Martinair Holland NV (ombud: R. Wesseling och F. Brouwer, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i den del det slås fast kommissionen har behörighet att tillämpa artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet såvitt avser inkommande flygfrakttjänster på EES-tredjelandrutter;
- ogiltigförklara, i dess helhet, kommissionens beslut C(2017) 1742 final av den 17 mars 2017 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF, artikel 53 i EES-avtalet och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart (ärende AT.39258 – Flygfrakt) (nedan kallat beslutet);
- alternativt ogiltigförklara den del av beslutet där det slås fast att klaganden brutit mot artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet såvitt avser inkommande flygfrakttjänster på EES-tredjelandrutter, och
- i vart fall förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader, inklusive klagandens kostnader för förfarandet vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden följande rättsliga grund.

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och åsidosatte sin motiveringsskyldighet då den slog fast att inkommande flygfrakttjänster omfattas av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet.

Första delgrunden: Tribunalen åsidosatte sin motiveringsskyldighet, gjorde en felaktig rättstillämpning och åsidosatte artikel 101 FEUF i det att den slog fast att inkommande flygfrakttjänster medförde väsentliga effekter inom EES.